

det Samme en Gang endnu; men det forekommer mig, at vi fuldstændig vilde svigte vor Opgave, hvis vi ikke gjorde det Skridt, som vi nu her gjøre.

Winther: Jeg ſkal tillade mig at udtale, at den Udfrydelse, som fremkom fra min Side, da den ærede Folkethingſmand for Præſtø Amts 1ſte Valgfreds (Scavenius) talte, aldeles ikke var rettet imod ham. Jeg ſigtede til en Ytring, der i forrige Møde fremkom fra en anden Side, hvorved man ſtillede vore Beſtræbelſer ſammen med Socialiſternes; og hvorved der blev talt om dem, som vilde tage de Millioner, der ere ſamlede under Vallø og Bømmetoſte, ligesom man kunde tage alle de andre Millioner, der findes her i Landet. Det var dertil, jeg ſigtede.

Formanden: Ja, men heller ikke paa en Udtaleſe fra anden Side var det en ganſke rigtig Betegnelse.

Dinesen: Jeg agter at ſtemme imod det foreliggende Adreſſeudkaſt. Jeg har begjært Ordet for at neblægge en Forvaring imod, at min Uſtemming over Adreſſeudkaſtet betragtes ſom en Tillidsreklæring lige overfor den høitagtede Regjering. Det er min Opfattelse, at den nuværende Regjering har ved ſin Optræden for en ſtor Del fremkaldt den Opposition, ſom nu ſætter ſig i Bevægelse imod den. Regjeringen er traadt op paa en ſaadan Maade, at det ikke kunde Andet end fremkalde en ſaadan Opposition, der har givet den mange Vaaben i Hænde, ſom denne ellers ikke vilde have; for at komme fremad, maa der gaas frem paa en noget anden Maade end den, hvorpaa Regjeringen er gaaet frem. Men paa den anden Side kan jeg ikke ſtemme for dette Adreſſeudkaſt efter dets Indhold. Det indeholder Ting, ſom allerede ere fremhævede; og ſom jeg derfor ikke ſkal gjentage, Ting, der forbyde mig at ſtemme derfor; men jeg vil i Overigt ikke vige tilbage for at ſige, at ſelv om Adreſſen ikke indeholdt diſſe Ting, ſelv om jeg alſaa kunde tiltræde dens Indhold i og for ſig, vilde jeg dog tage meget i Betænkning at ſtemme for den, af Henſyn til den Opposition, ſom har haaret den frem i dette Dieblit, og navnlig af Henſyn til den Maade, hvorpaa Oppositionen i Særdeleſhed gennem ſine ledende Perſoner i det Hele træder op. Jeg har ikke til Henſigt at ſige meget om denne Sag, men det er min Opfattelse, at den nuværende Regjering og denne Opposition

for en væſentlig Del gjenſidig betinge hinanden. Var Regjeringen ikke traadt op paa den tilbageholdende Maade og paa den ligeoverfor Befolkningen i ſaa høi Grad miſtillidviſende Maade, ſom den er, vilde Oppositionen ikke have vundet den Styrke eller være kommen til at træde op, ſom den nu træder op, og omvendt. Efter min Opfattelse ſer jeg ikke rettere, end at de, ſom udgjøre Flertallet her i Thinget, ere altfor tilhøielige til at opfatte Friheden ikke ſom en Tilſtand i og for Folket, men ſom en Magtbefættelse. Denne Opfattelse ſkal jeg til alle Tider bekæmpe; thi jeg opfatter ikke Friheden paa denne Maade. Jeg ſkal indſtrænke mig til diſſe korte Bemærkninger; jeg tror, at vi i dette Dieblit ikke tjene Sagen ved at holde lange Taler.

Berg: Jeg er, ſom en æret Taler tidligere (Fenger) for ſit Bedkommende i Dag har udtalt, ogſaa i den lykkelige Stilling, at jeg kan tale upartiſt om det foreliggende Spørgſmaal; ſom beſkjendt er jeg ligesaa lidt Partimand ſom f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgfreds (Fenger). Jeg tror ogſaa, at Sagen er beſt tjent med, at den ſes i og for ſig uden Henſyn til Partiernes Stilling. Jeg vil ſpøe mit Ord til deres, der have lagt den høie Forſamling paa Sinde, at det er en alvorlig Sag, vi forhandle, et vigtigt Skridt, vi opfordre til at tage. Jeg vil derfor være tilhøielig til at haabe, at man viger tilbage for at gjøre det Skridt med, hvis man ikke er overbevist om, at man efter det Raad, man har, her er pligtig til at gjøre det. Efter de Udtalelſer, vi have hørt, ſer det ganſke viſt beſynderligt ud, at de fleſte af dem, der enditue have aabenbaret ſig at ville ſige Nei, ville ſige Nei, ſkjøndt de uære, jeg vil ikke ſige Miſtillid, men Ikke-Tillid til Miniſteriet, og hvis jeg har forſtaaet navnlig den ſidſte ærede Taler ret, maatte hans ſterke Udtalelſer imod Miniſteriet dog nærmest kunne betegnes ſom Miſtillid. Jeg ſiger, at det er et alvorligt og vigtigt Skridt, vi foretage. Ganſke viſt er et ſaadant Skridt foretaget en enkelt Gang tidligere i vor konſtitutionelle Hiſtorie — ja egentlig to Gange, men de hænge ſammen, nemlig i Foraaret 1854 og i Efteraaret 1854. — men det havde ogſaa temmelig betydelige Følger. Der laa i den daværende Adreſſes Indhold de Spirer, hvoraf den ſenere Regjeringſtanke brød frem; det var det Partis Program, ſom regjerede i Danmark i de ingenlunde lykkelige Aar fra 1854 til op imod den anden ſleſvigſke Krig; Partiet hentede ſit